

sesstrategi på iværksætterområdet. Og som bekendt skal vi i løbet af nogle få uger mødes igen her i Folketingssalen for at diskutere en handlingsplan som opfølgning af betænkningen fra efteråret 1995.

Det centrale i den debat er en styrket selvstændighedskultur og øget viden og motivation til senere at starte egen virksomhed. Der er en såre naturlig kobling mellem debatten i dag og temaet, som kommer på dagsordenen om nogle uger på undervisningsministerens initiativ.

Børns og unges fritidsjob er ofte den mest jordnære og realistiske kontakt med arbejdsmarkedet. Tusinder af unge har uden tvivl hentet den konkrete tilskyndelse til at starte egen virksomhed gennem fritidsjob.

Derfor vil jeg gerne spørge undervisningsministeren, om han finder, at fritidsarbejde rummer nogle centrale værdier og oplevelsesmuligheder for vore børn og unge også i relation til debatten om selvstændighedskulturen.

Jeg vil afslutningsvis opsummere: I Venstre finder vi, at det er positivt og sundt, at børn og unge fra 10-års-alderen får mulighed for at yde en moderat indsats i fritiden. Optimalt er måske en kombination af skole, fritidsaktiviteter og lettere fritidsjob. Derfor mener vi, at forbudslinjen er gået for vidt, når 11-12-årige forbydes at plukke jordbær eller gå med aviser.

Derfor vil vi arbejde aktivt for, at EF-direktivet ændres, når vi får magten til det, men indtil videre er vi selvfølgelig nødt til at acceptere en implementering af de dele, som vel at mærke ikke er nationale.

Forbudspolitikken fører os ud i en pædagogisk katastrofal kriminalisering af sund normal adfærd hos den opvoksende generation, og denne beskæmmende udvikling skal vendes – gerne med debatten her i dag.

Formanden:

Nu er der to indtegnede korte bemærkninger: Først hr. Poul Erik Dyrland og derefter fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Det er jo ikke uventet, at hr. Anders Mølgaard fremfører en sammenligning imellem antallet af unge, der kommer til skade i idrætslivet, og antallet af unge, som kommer til skade i forbindelse med erhvervsarbejde. Når det ikke overrasker, er det, fordi vi hører den hver evig eneste gang fra hr. Anders Mølgaards side, denne

sammenligning på 36.000 kontra en 700-800 stykker.

Vi har egentlig aldrig nogen sinde sådan rigtig fået verificeret, hvor hr. Anders Mølgaard har de her 36.000 fra. Når vi nu skal til at prøve at lege med de her tal, kunne det være interessant at høre, om hr. Anders Mølgaard helt har overset, hvad der også står i den rapport, som Børnekommissionen har udarbejdet i samarbejde med Socialforskningsinstituttet, og hvor man konkluderer efter de undersøgelser, der er lavet, at 11 pct. af alle unge i fritidsjob kommer til skade i større eller mindre omfang, omregnet til 33.000, vil jeg gerne sige til hr. Anders Mølgaard.

Endelig synes jeg også, at det er interessant at konstatere, at hr. Anders Mølgaard fuldstændig har overset, hvad kommissionen jo også peger på, når man taler om antallet af ulykker og tilskadekomster: at der er tale om en voldsom underrapportering; man taler faktisk om 75 pct. underrapportering.

Endelig synes jeg også, at det er værd at pege på beretningen fra Arbejdsskadestyrelsen fra 1994, men den har hr. Anders Mølgaard måske også overset? Det kunne være interessant at høre. Mænd under 14 år: 40 anmeldte arbejds-skader, 20 anerkendte skader; mænd 15-19 år: 949 anmeldte skader, 778 anerkendte; kvinder 15-19 år: 395 anmeldte skader, 225 anerkendte. Er det tal, som fuldstændig går hr. Anders Mølgaards næse forbi?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu blev hr. Poul Erik Dyrland jo sendt ned af formanden, og jeg vil derfor godt fortsætte hr. Poul Erik Dyrlands tal.

Har hr. Anders Mølgaard en viden om, hvilket forhold der i øvrigt er mellem antallet af anerkendte og afviste skader i Arbejdsskadestyrelsen? Det viser sig nemlig, at lige præcis med hensyn til de her tal for børn er der en meget stor procentdel, der bliver anerkendt, og det viser netop, at det er korrekt, at der sker en underrapportering.

Men det, der egentlig bragte mig herop, var hr. Anders Mølgaards beskrivelse af, hvor vigtigt det var for børnene at arbejde. Så vil jeg godt minde om Venstres politik helt tilbage i 1950'erne. Der var der et klart krav fra store dele af Folketinget om, at vi skulle gå over til daglig skole for samtlige skoler, også landskolerne. Venstre var imod. Det var på et meget sent tids-